

عنوان مقاله:

سیمای شبه قاره هند در شعر ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

جواد جلاپرنیا - مدرس دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

هند و ایران پیشینه ی مشترک نژادی و فرهنگی عمیق و دیرینی دارند به گونه ای که این سرزمین، همواره از سوی ادیبان و سیاستمداران ایرانی مورد توجه بوده است. همواره در طول تاریخ، دست کم تا زمان تشکیل کشور پاکستان، سرگذشت دو سرزمین هند و ایران به هم گره خورده است. هم چنین از قرن چهارم هجری قمری تا آغاز تسلط انگلیس بر هند یعنی در حدود 800 سال، زبان فارسی، زبان رسمی، درباری و ادبی هند بوده است. در طی این مدت دانشمندان و ادیبان بسیاری در این سرزمین ظهور یافته اند و آثار گران بهایی به فارسی پدید آورده اند. از جمله ی ادیبان و سیاستمداران ایرانی که از هند به فراوانی و بزرگی یاد کرده اند، ملک الشعراء بهار است. از دلایل توجه ملک الشعراء بهار به هند، گذشته از مطالعات ادبی در سبک هندی، همزمانی انقلاب مشروطه ی ایران با فعالیت های استقلال طلبانه ی مردم هند و نیز تلاش مسلمانان هند برای تشکیل یک کشور اسلامی به نام پاکستان بوده است. این مقاله در صدد است تا بدون پرداختن به مسائل سبکی در ادبیات، به بررسی جایگاه سرزمین شبه قاره ی هند در شعر ملک الشعراء بهار بپردازد.

کلمات کلیدی:

ملک الشعراء بهار، هند، پاکستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868115>

